

Καρδιακός Λόγος: Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Συζητώντας με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιο, με βάση την Ευαγγελική Περικοπή κάθε Κυριακής, εξερευνούμε δρόμους προς την πνευματική “βαθιά” καρδιά, τον εσωτερικό άνθρωπο, το κέντρο της προσωπικότητός του, τα ίχνη της παρουσίας του Κυρίου μέσα μας. Συντονίζει ο Νικόλαος Γκουράρος.

https://pemptousia.tv/view/b/category/Programs/subCategory/kardiakos_logos_1PkmT/id/ka

Πως θα χωνέψουμε μέσα μας επιτέλους γέροντα ότι η συμμετοχή μας στα τελούμενα της εκκλησίας είναι ένα κάλεσμα αγάπης από τον Θεό για το συμφέρον μας; Και γιατί χρειάζεται η προπαρασκευαστική περίοδος του Τριωδίου;

Αν το κοιτάξουμε επιφανειακά ο Φαρισαίος ήταν θα λέγαμε σήμερα μια χαρά της Εκκλησίας άνθρωπος. Προσευχή έκανε, νήστευε, ελεημοσύνη έκανε και μεγάλες αμαρτίες δεν είχε σε σχέση με άλλους ανθρώπους.

Επιπλέον αυτά τα είπε στην προσευχή του σαν ευχαριστία. Που είναι το κακό;

Τι πρέπει να κάνουμε εμείς που είμαστε στην Εκκλησία για να δούμε τις πραγματικές ελλείψεις μας στην σχέση με τον Θεό; Που σαν τον Φαρισαίο έχουμε μια άνεση με τον Θεό

Πως είναι δυνατόν να ευχαριστείς τον Θεό αλλά «να μην συνδέεις τις αρετές με τον Θεό;

Τι πρέπει να κάνουμε την ώρα της Θείας Λειτουργίας η πως πρέπει να προετοιμαστούμε για να ενεργοποιηθεί η ψυχή μας και να γίνει διάλογος δοξολογίας και ικεσίας με τον Θεό;

Πως γίνεται ένας φαινομενικά σκληρός άνθρωπος με τόσες αμαρτίες σαν τον Τελώνη να είναι πιο ταπεινός από έναν άνθρωπο που είναι και της Εκκλησίας και δεν έχει και μεγάλες αμαρτίες; Η ταπείνωση είναι δώρο η είναι κατάκτηση;

Το αν έχουμε συναίσθηση των αμαρτιών μας αντικατοπτρίζεται και στην συνολικότερη εικόνα μας; Μήπως και αυτό είναι καμπανάκι;

Η αυτομεμψία, το να μέμφεσαι τον εαυτό σου είναι ψυχολογική κατάσταση η αρετή;

Ο γέροντας Ιωσήφ ήταν όλη του την ζωή μέσα στο ράσο. Για πιο πράγμα αυτομεμψόταν;

Γέροντα η ταπείνωση ως ηθική αξία είτε άτομική, είτε ομαδική, είτε έθνική θεωρείται δείγμα αδυναμίας για τον σημερινό άνθρωπο.

Μπορείτε σας παρακαλώ να μας μιλήστε για αυτά τα τρία στοιχεία δηλαδή σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, την ψυχή του και τον άνθρωπο;

1ο. Σχέση με τον Θεό. Πως θα αποκτήσουμε αίσθηση της αμαρτωλότητας μας

2ο. Σχέση με την ψυχή μας. Πως θα δούμε αν έχουμε κακό στην ψυχή μας; Όπως ο Φαρισαίος στα περισσότερα θεωρούμε ότι τα πάμε καλά με την ψυχή μας

3ο. Σχέση με τους ανθρώπους. Πως θα αναγνωρίσουμε την σκληρότητα μας και πως θα την αλλάξουμε σε τρυφερότητα και επιείκεια.

Πως θα πάμε στην εξομολόγηση με την πραγματική ελπίδα ότι θα βελτιωθούμε;

Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν εξομολογηθεί ποτέ στην ζωή τους επειδή δεν θεωρούν ότι έχουν κάτι να πούνε. Και αν βλέπουν κάποιο κακό δεν θεωρούν την εξομολόγηση ως λύση.

Πως αλλάζει αυτή η στάση ζωής;

Ο Φαρισαίος «περιφρονεί» τους κακούς ανθρώπους και τον Τελώνη

Είναι κακό να περιφρονούμε αυτούς που κάνουν μεγάλο κακό με τις πράξεις τους στην κοινωνία;